

**Laat u met God
verzoenen!**

“Zo zijn wij dan gezanten van Christus’ wege, alsof God door ons bade: Laat u met God verzoenen.”

2 Korinthiërs 5:20

Het evangelie van verzoening

Het evangelie van verzoening

Door: D. Avnon

Dit artikel over verzoening is geschreven omdat wij ervan overtuigd zijn dat inzicht in dit onderwerp Gods liefde voor de mensheid steeds duidelijker openbaart en ons het goddelijke antwoord op de zondekwesitie laat zien. Dit onderwerp is van groot belang, omdat veel mensen denken dat verzoening hetzelfde is als behoudenis. Verzoening geldt echter voor de hele wereld, terwijl behoudenis alleen geldt voor hen die in Christus geloven.

Voordat wij de diepte van Gods rijkdom van verzoening kunnen begrijpen, moeten wij eerst goed beseffen dat de zondekwesitie geen verhaal is, maar realiteit. Alle negatieve elementen waarmee wij dagelijks te maken hebben, worden in de Bijbel gezien als het resultaat van één gebeurtenis, namelijk de val van Adam.

"Daarom, gelijk door één mens de zonde in de wereld ingekomen is, en door de zonde de dood; en alzo is de dood tot alle mensen doorgedaan, in welke allen gezondigd hebben." "En u heeft Hij mede levend gemaakt, daar gij dood waart door de misdaden en de zonden;" "In welke gij eertijds gewandeld hebt naar de eeuw dezer wereld, naar de overste van de macht der lucht, van de geest, die nu werkt in de kinderen der ongehoorzaamheid;" (Romeinen 5:12; Efeze 2:1-2).

Net zoals de zonde werkelijk in deze wereld gekomen is, zo is ook Gods werk aan het kruis werkelijk gebeurd als de enige oplossing voor de zonde. Door de kruisiging en opstanding van Christus is namelijk de verzoening tot stand gekomen. Dat is ook de basis waarop in deze bedeling van genade de relatie tussen God en de mensen wordt gebouwd.

Satan probeert op zijn beurt telkens de kennis van Gods kinderen en hun vertrouwen op Gods werk aan het kruis, als de enige weg tot behoudenis, te verduisteren.

WAT IS VERZOENING?

Verzoening – “katallassō” in het Grieks – betekent “verwisselen”, zoals bij het wisselen van geld. In de Bijbel wordt dit woord echter gebruikt voor het verwisselen van vijandschap in vrede, in het bijzonder tussen God en de mens. Het Schriftgedeelte in Romeinen 5:10 zegt het duidelijk:

“Want indien wij, vijanden zijnde, met God verzoend zijn door de dood van Zijn Zoon, veel meer zullen wij, verzoend zijnde, behouden worden door Zijn leven.”

Wij moeten goed beseffen dat met de val van Adam de gehele mensheid onder de vloek van de zonde is gekomen (Genesis 3:16-18; Romeinen 8:20,22). Diezelfde zonde is ook de oorzaak van de scheiding en de vijandschap tussen God en de nakomelingen van Adam — dus ook tussen God en ons.

Maar God heeft Zijn liefde bewezen. Het werk van de Heere Jezus Christus aan het kruis, waar Hij voor onze zonden gestorven is, en Zijn bloed waardoor wij vergeving van zonden hebben ontvangen, is de enige basis waardoor vijandschap in vrede is veranderd.

Het evangelie van verzoening

De zonde veroorzaakte niet alleen scheiding, maar bracht ook de toorn van God met zich mee. Nogmaals: Christus heeft de zonde en de toorn van God op Zich genomen. Hij heeft voorzien in de bedekking.

Alleen door het geloof in Christus kan de mens in deze tijd met God verzoend worden en vrede ontvangen:

“Wij dan, gerechtvaardigd zijnde uit het geloof, hebben vrede bij God door onzen Heere Jezus Christus.” (Romeinen 5:1)

VERZOENING IN HET OUDE TESTAMENT

Wanneer wij spreken over het volk Israël en verzoening, moeten wij onthouden dat Israël leefde in een tijd waarin door het offeren van dieren geen blijvende vrede met God kon ontstaan. De vrede met God komt alleen tot stand zoals de apostel Paulus ons leert:

“Wij dan, gerechtvaardigd zijnde uit het geloof, hebben vrede bij God door onzen Heere Jezus Christus.” (Romeinen 5:1)

God heeft echter wel een ontmoetingsplaats aangewezen. De volgende Schriftgedeelten hebben betrekking op deze ontmoetingsplaats voor het volk Israël toen het nog in de woestijn was:

“En maak u een cherub uit het ene einde aan deze zijde, en de andere cherub uit het andere einde aan gene zijde; uit het verzoendeksel zult gij de cherubs maken, uit de beide einden ervan. En de cherubs zullen hun beide vleugels omhoog uitbreiden, bedekkende met hun vleugels het verzoendeksel; en hun aangezichten zullen tegenover elkander zijn; de aangezichten van de cherubs zullen naar het verzoendeksel zijn. En gij zult het verzoendeksel boven op de ark zetten, nadat gij in de ark de getuigenis, die Ik u geven zal, zult gelegd hebben. En aldaar zal Ik bij u komen, en Ik zal met u spreken van boven het verzoendeksel af, van tussen de twee cherubs, die op de ark der getuigenis zijn zullen, alles, wat Ik u gebieden zal aan de kinderen Israëls.” (Exodus 25:19–22)

Dit gedeelte gaat over de relatie tussen God en de mens. God sprak tot Zijn volk van boven het verzoendeksel. Het deksel bedekte wel de zonden, maar nam de vijandschap niet weg.

Nadat Mozes het verbond met God met bloed had bevestigd (Exodus 24:4–9), kreeg het volk de opdracht om een tabernakel te bouwen. De tabernakel was de ontmoetingsplaats tussen de heilige God en de zondige mens. Naast het feit dat God Zijn volk boven het verzoendeksel ontmoette, waren zij ook verplicht Hem offers te brengen:

“Als een mens gezondigd, en tegen den HEERE door overtreding overtreden zal hebben, dat hij tegen zijn naaste gelogen heeft over hetgeen hem in bewaring gegeven, of ter hand gesteld was, of van roof, of dat hij met geweld zijn naaste onthoudt;

Het evangelie van verzoening

En hij zal den HEERE zijn schuldoffer brengen tot den priester, een volkomen ram uit de kudde, met uw schatting, tot een schuldoffer.

Dan zal de priester voor hem verzoening doen voor het aangezicht des HEEREN, en het zal hem vergeven worden; over iets van alles, wat hij doet, waar hij schuld aan heeft.” (Leviticus 6:2,6,7)

U ziet dat, ondanks het feit dat Israël een tabernakel met een verzoendeksel had, de werkelijke verzoening pas veel later tot stand is gekomen, namelijk aan het kruis door de Heere Jezus Christus.

VERZOENING VAN DE WERELD

“Zo zeg ik dan: Hebben zij gestruikeld, opdat zij vallen zouden? Dat zij verre; maar door hun val is de zaligheid den heidenen geworden, om hen tot jaloersheid te verwekken. En indien hun val de rijkdom is der wereld, en hun vermindering de rijkdom der heidenen, hoeveel te meer hun volheid! Want ik spreek tot u, heidenen, voor zover ik de apostel der heidenen ben; ik maak mijn bediening heerlijk; Of ik zo mogelijk mijn vlees tot jaloersheid verwekken, en enigen uit hen behouden mocht. Want indien hun verwerping de verzoening is der wereld, wat zal de aanneming wezen, anders dan het leven uit de doden?” (Romeinen 11:11–15)

De apostel Paulus schrijft aan de Romeinen dat door de verwerping van het volk Israël de wereld verzoend is. Wij willen nogmaals de aandacht van de lezer vestigen op het feit dat verzoening geen behoudenis is.

Laten wij vers 15 vergelijken met Romeinen 11:32: **“Want God heeft hen allen onder de ongehoorzaamheid besloten, opdat Hij hun allen barmhartig zou zijn.”**

Hiermee wordt bedoeld dat God de gehele wereld onder de ongehoorzaamheid besloten heeft, en dat alleen degenen die Christus aannemen, Zijn barmhartigheid ervaren.

Wij kunnen in dit verband ook Galaten 3:22 lezen: **“Maar de Schrift heeft het alles onder de zonde besloten, opdat de belofte uit het geloof van Jezus Christus aan de gelovigen zou gegeven worden.”**

Alleen degenen die geloven, zoals Abraham geloofde, zijn kinderen van God. Alleen degenen die Christus als hun persoonlijke Verlosser hebben aangenomen, zijn door één Geest in één lichaam gedoopt.

Wij spreken dus over de verzoening van de wereld en niet over de behoudenis van de wereld. God moest de wereld eerst met Zichzelf verzoenen (dat wil zeggen: de wereld in een positie van vrede brengen), voordat Hij Zijn ambassadeurs kon zenden om de boodschap van verzoening te verkondigen.

Maar waarom moest de wereld eerst met God verzoend worden? Om dit goed te begrijpen, moeten wij teruggaan naar het begin, naar de zondeval van Adam:

“Daarom, gelijk door één mens de zonde in de wereld ingekomen is, en door de zonde de dood; en alzo is de dood tot alle mensen doorgedaan, in welke allen gezondigd hebben.” (Romeinen 5:12)

Wij lezen in Genesis hoofdstuk 11 over de torenbouw van Babel en de menselijke pogingen om tot in de hemel te reiken. Als oordeel daarover verwarde God de spraak van de mensen en verstrooide hen over de ganse aarde. Tot dat moment handelde God met de volken, maar daarna gaf Hij hen over en besloot hen onder de ongehoorzaamheid.

In het volgende hoofdstuk (hoofdstuk 12) zien wij een ontwikkeling in Gods handelen, waar wij lezen over Abraham. In hoofdstuk 11 worden de heidenen verstrooid, en in het volgende hoofdstuk kiest God Abraham en maakt hem tot een vader van vele volken. Vanuit Abraham ontstaat later ook het volk Israël, en uit dat volk wordt de Messias, de Heere Jezus Christus, geboren.

Vanaf Genesis 12 tot aan het moment van de kruisiging stond de wereld onder het oordeel van God:

“Door het geloof heeft Noach, door Goddelijke aanspraak vermaand zijnde van de dingen, die nog niet gezien werden, en bevreesd geworden zijnde, de ark toebereid tot behoudenis van zijn huisgezin; door welke ark hij de wereld heeft veroordeeld.” (Hebreeën 11:7)

In de huidige bedeling van genade wordt de wereld niet geoordeeld. Er is nu geen veroordeling voor degenen die in Christus Jezus zijn. In 2 Korinthe 5:19 lezen wij dat God in deze tijd de zonden niet toerekent. Dit is een bijzondere tijd waarin God de wereld met Zichzelf verzoend heeft.

Oordeel heeft met straf te maken; verzoening heeft met vrede, geloof en genade te maken.

Wij hebben gezien dat God in Genesis 11 de heidenen terzijde heeft gesteld. Maar daarbij bleef het niet. God heeft ook Israël terzijde gesteld. Degenen die het terzijde stellen van Israël niet begrijpen, kunnen ook de bedeling van genade niet onderscheiden.

Als Israël niet onder de ongehoorzaamheid gesteld zou zijn, kon de boodschap van verzoening niet gepredikt worden. Verzoening volgt op verwerping:

“Zo zeg ik dan: Hebben zij gestruikeld, opdat zij vallen zouden? Dat zij verre; maar door hun val is de zaligheid den heidenen geworden, om hen tot jaloersheid te verwekken.” (Romeinen 11:11)

Er zijn groeperingen die menen dat God niets meer met Israël te maken heeft, namelijk dat de Gemeente in de plaats van Israël is gekomen en ook de zegeningen van Israël heeft overgenomen. In Romeinen 11 wordt echter gesproken over een tijdelijke terzijdestelling van Israël.

Sommige mensen menen zelfs dat wij nu al in het duizendjarig rijk leven, omdat – volgens hun opvatting – de Gemeente de zegeningen van Israël heeft overgenomen. In Jesaja 2:2 lezen wij echter:

“En het zal geschieden in het laatste der dagen, dat de berg van het huis des HEEREN zal vastgesteld zijn op de top der bergen, en dat hij zal verheven worden boven de heuvels, en tot hem zullen alle heidenen toevloeien.”

Het evangelie van verzoening

Als wij dan in het duizendjarig rijk zouden leven, waar is dit huis nu? Lees ook Jesaja 3 en 4, waar gesproken wordt over “te dien dage”, en waar beschreven wordt wat zal gebeuren, niet wat nu plaatsvindt.

God heeft een programma met het lichaam van Christus, en Hij heeft een programma met het volk Israël. Deze twee moeten wij onderscheiden en niet met elkaar vermengen:

“En indien hun val de rijkdom is der wereld, en hun vermindering de rijkdom der heidenen, hoeveel te meer hun volheid!” (Romeinen 11:12)

Hier wordt gesproken over de val en de vermindering van het Joodse volk. Maar wanneer heeft God Israël terzijde gesteld?

Veel mensen denken dat het lichaam van Christus, of de bedeling van genade, al bij Johannes de Doper begon. Maar heeft God toen Israël verworpen? Nee, dat was juist het begin van de prediking van het evangelie van het Koninkrijk.

Anderen menen dat de bedeling van genade bij het kruis begint. Maar heeft God toen Israël verworpen? In Handelingen 3:25 lezen wij nog steeds dat er tot Israël gesproken wordt:

“Gij zijt kinderen van de profeten, en van het verbond, dat God met onze vaders opgericht heeft, zeggende tot Abraham: En in uw zaad zullen alle geslachten der aarde gezegend worden.”

Weer anderen zeggen dat de bedeling van genade in Handelingen 2 begint. Maar ook hier moeten wij ons afvragen: heeft God Israël toen terzijde gesteld? Als u Handelingen 2, 3 en 4 leest, ziet u dat de apostel Petrus het volk Israël telkens oproept tot bekering. God had Zijn volk nog niet terzijde gesteld.

In Handelingen 7 lezen wij dat Stefanus, een man vol van de Heilige Geest, wordt gestenigd:

“Gij hardnekkigen en onbesnedenen van hart en oren, gij wederstaat altijd den Heiligen Geest; gelijk uw vaders, alzo ook gij.” (Handelingen 7:51)

In 1 Samuël 8:7 lezen wij dat het volk Israël eerst God de Vader verwierp. Zij wilden, net als de heidenen, een aardse koning. Ditzelfde principe zien wij ook vandaag: in plaats van een goddelijk leven te leiden, wil men gelijkvormig worden aan deze wereld.

Verder lezen wij dat Israël ook God de Zoon verwierp door Hem te kruisigen. En later hebben zij ook de Heilige Geest verworpen. Deze verwerping was de climax van hun ongehoorzaamheid.

In Handelingen 9 lezen wij vervolgens over de bekering van de apostel Paulus.

In Handelingen 7 heeft God, overeenkomstig Romeinen 11, het volk Israël onder de ongehoorzaamheid besloten. God heeft de gehele wereld onder de ongehoorzaamheid besloten: eerst de heidenen en later ook het volk Israël. God deed dit om nu Zijn boodschap van verzoening te kunnen verkondigen.

U kunt het geheimenis niet duidelijk onderscheiden als u niet weet wanneer God het volk Israël terzijde heeft gesteld.

In Romeinen 11:25 lezen wij: “Want ik wil niet, broeders, dat u deze verborgenheid onbekend is (opdat gij niet wijs zijt bij uzelf), dat de verharding voor een deel over Israël gekomen is, totdat de volheid der heidenen zal ingegaan zijn.”

Deze verharding zal blijven bestaan totdat het lichaam van Christus vol is. Wij weten uit verschillende Schriftgedeelten dat dit lichaam voltooid zal zijn wanneer de Heere het zal opnemen. Tot die tijd heeft Israël geen voorrangspositie, maar staat het gelijk met de rest van de wereld. Dit noemen wij de verzoening van de wereld.

“En indien hun val de rijkdom is der wereld, en hun vermindering de rijkdom der heidenen, hoeveel te meer hun volheid!” (Romeinen 11:12)

Wat houdt hun val in, en waarom is hun val de rijkdom der wereld? Door de val van Israël is de zegen naar de wereld gegaan. Volgens het profetische programma zou de zegen via het koninkrijk van Israël tot de wereld komen. De Heere zal dan regeren vanuit Jeruzalem en alle volken zullen daarheen trekken. Maar nu is hun val de rijkdom der wereld, en hun vermindering de rijkdom der heidenen. Door de val van Israël is de wereld in een positie van verzoening gebracht.

“En de HEERE zal u tot een hoofd maken, en niet tot een staart; en gij zult alleen boven zijn, en niet onder zijn; wanneer gij horen zult naar de geboden van de HEERE, uw God, die ik u heden gebied te houden en te doen.” (Deuteronomium 28:13)

In Israël wordt tijdens het eerste feest van het jaar de kop van de vis gegeten, als symbool om “het hoofd” te zijn en niet “de staart”. Dit principe zien wij ook in de geschiedenis. Toen Jakob met zijn familie naar Egypte trok, waren zij met zeventig personen. Na ongeveer vierhonderd jaar waren zij uitgegroeid tot een groot volk van miljoenen, en keerden zij terug naar het land Kanaän.

In de afgelopen tweeduizend jaar zien wij echter geen groei, maar vermindering. Vandaag zijn er ongeveer veertien miljoen Joden, terwijl God tot Abraham heeft gezegd dat zijn nageslacht zal zijn als het zand der zee. In het komende Koninkrijk zal deze belofte volledig vervuld worden. Hun vermindering is nu de rijkdom der heidenen.

Paulus zegt dat hij de apostel der heidenen is. Betekent dit dat hij niet tot de Joden gezonden is? In Handelingen 9:15 lezen wij:

“...want deze is Mij een uitverkoren vat, om Mijn Naam te dragen voor de heidenen, en de koningen, en de kinderen Israëls.”

Hij is dus ook gezonden tot de Joden, maar in het bijzonder als apostel van het lichaam van Christus. Omdat de heidenen veruit in de meerderheid zijn in het lichaam van Christus, wordt het geheel aangeduid als “heidenen” (de volheid der heidenen, apostel der heidenen).

“...en hun vermindering de rijkdom der heidenen, hoeveel te meer hun volheid!” (Romeinen 11:12)

Het evangelie van verzoening

Het Joodse volk gaat nu door een moeilijke tijd. Er is sprake van val en vermindering. Maar later, zoals wij onder andere in Ezechiël 37 lezen, zal er sprake zijn van opwekking — hun volheid.

Wat zal er in de toekomst gebeuren wanneer het Joodse volk de Messias zal aannemen? Dan zal Zijn Koninkrijk op aarde gevestigd worden. De oorlogen en verdrukkingen die vandaag op aarde plaatsvinden, houden verband met de val van Israël. Maar wij moeten niet vergeten dat door hun val de boodschap van verzoening naar de wereld is gekomen.

Er zijn vele mensen gezegend doordat de Heere Jezus voor hun zonden gestorven is — en dat in verband met de val van Israël. Hoeveel te meer zal er in de toekomst gebeuren door hun volheid in het Koninkrijk: de aarde zal bloeien en er zal geen oorlog meer zijn.

“Want ik spreek tot u, heidenen, voor zover ik de apostel der heidenen ben; ik maak mijn bediening heerlijk; Of ik zo mogelijk mijn vlees tot jaloersheid verwekken, en enigen uit hen behouden mocht.” (Romeinen 11:13–14)

De uitspraak van Paulus dat hij de apostel der heidenen is, laat zien dat niet Petrus of de twaalf apostelen, maar hij deze bediening heeft ontvangen. Dit maakt een duidelijk onderscheid tussen zijn bediening en die van de twaalf.

Sommigen beweren dat Paulus één van de twaalf was, maar dat is niet naar de Schrift. Paulus is de apostel van de heidenen en van het lichaam van Christus.

“Want indien hun verwerping de verzoening is der wereld, wat zal de aanneming wezen, anders dan het leven uit de doden?” (Romeinen 11:15)

Wij zien dat er nu al veel gebeurt door de val van Israël. De wereld is zelfs in een positie van verzoening gebracht. Maar wat zal er gebeuren wanneer zij als natie zullen opstaan “uit de doden”, zoals wij lezen in Ezechiël 37 — het dal der dorre beenderen?

In Psalm 78, 106 en Handelingen 7 lezen wij de geschiedenis van het volk Israël en hun verwerping van God. Wij mogen vandaag leven in de tijd van het geheimenis, mogelijk gemaakt door de val van Israël. Alleen daardoor kunnen wij spreken van de verzoening van de wereld.

In Romeinen 5:7–8 lezen wij wat deze verzoening inhoudt: **“Want nauwelijks zal iemand voor een rechtvaardige sterven; want voor de goede zal mogelijk iemand ook bestaan te sterven. Maar God bevestigt Zijn liefde jegens ons, dat Christus voor ons gestorven is, toen wij nog zondaars waren.”**

HET EVANGELIE VAN VERZOENING

“Want zij hebben allen gezondigd, en derven de heerlijkheid Gods; En worden om niet gerechtvaardigd, uit Zijn genade, door de verlossing, die in Christus Jezus is; Welken God voorgesteld heeft tot een verzoening, door het geloof in Zijn bloed, tot een betoning van Zijn rechtvaardigheid, door de vergeving der zonden, die te voren geschied zijn onder de verdraagzaamheid Gods;

Tot een betoning van Zijn rechtvaardigheid in dezen tegenwoordigen tijd; opdat Hij rechtvaardig zij, en rechtvaardigende dengene, die uit het geloof van Jezus is.” (Romeinen 3:23–26)

Wij hebben gezien dat in het Oude Testament de tempel met de offeranden de ontmoetingsplaats was tussen God en de mens. Er werd gesproken van boven het verzoendeksel. Maar God heeft in de laatste dagen (Hebreeën 1:1) Zijn Zoon niet alleen voorgesteld als de Messias, maar zoals door Paulus bekendgemaakt als Degene Die verzoening teweeggebracht heeft. Door het geloof mogen wij daaraan deelhebben.

“Zo dan, indien iemand in Christus is, die is een nieuw schepsel; het oude is voorbijgegaan, ziet, het is alles nieuw geworden. En al deze dingen zijn uit God, Die ons met Zichzelf verzoend heeft door Jezus Christus, en ons de bediening der verzoening gegeven heeft. Want God was in Christus de wereld met Zichzelf verzoenende, hun zonden hun niet toerekenende; en heeft het woord der verzoening in ons gelegd. Zo zijn wij dan gezanten van Christus’ wege, alsof God door ons bad; wij bidden van Christus’ wege: Laat u met God verzoenen. Want Hem, Die geen zonde gekend heeft, heeft Hij zonde voor ons gemaakt, opdat wij zouden worden rechtvaardigheid Gods in Hem.” (2 Korinthe 5:17–21)

De basis van de verzoening is aan het kruis gelegd. Maar met de roeping van een nieuwe apostel en de openbaring van een nieuwe bedeling is verzoening ook ons goede nieuws geworden.

Wat betekent bekering? Bekering betekent terugkeren naar een plaats waar men eerder geweest is. Daarom predikten de Heere Jezus, Johannes de Doper en de discipelen: “Bekeert u.” De Joden hadden immers de beloften en de wet, maar waren daarvan afgeweken.

Maar wij, heidenen, hadden geen beloften en waren ver van God (Efeze 2:11). Hoe kan er dan over bekering gesproken worden, als wij nergens van terug kunnen keren? In de brieven van Paulus wordt bekering vooral genoemd in verband met gelovigen die ongehoorzaam geworden zijn en hun gemeenschap met God hebben verbroken.

Daarom wordt in deze bedeling de nadruk gelegd op verzoening. Voor de ongelovige geldt: **“Laat u met God verzoenen.”**

En voor de gelovige die van God is afgeweken geldt: “Bekeert u tot God.” Of beter gezegd 16 En ik zeg: Wandelt door den Geest en volbrengt de begeerlijkheden des vleses niet. Galaten 5 Wij hebben nu vergeving door Zijn bloed (Efeze 1:7; Kolossenzen 1:14). In deze tijd is het evangelie van verzoening van kracht.

ALGEMENE VERZOENING

Wat bij veel mensen niet bekend is, is dat verzoening een resultaat is. Verzoening is alleen door het werk van Christus aan het kruis tot stand gebracht. Verzoening is ook niet hetzelfde als behoudenis.

Omdat Christus aan het kruis is gestorven, is er verzoening tot stand gekomen waardoor mensen behouden kunnen worden — mits zij dit aannemen, dat wil zeggen: geloven. Desondanks geldt de verzoening voor de gehele wereld, of men het gelooft of niet.

“Mijn kinderkens, ik schrijf u deze dingen, opdat gij niet zondigt. En indien iemand gezondigd heeft, wij hebben een Voorspraak bij den Vader, Jezus Christus, den Rechtvaardige;

En Hij is een verzoening voor onze zonden; en niet alleen voor de onze, maar ook voor de zonden der gehele wereld.” (1 Johannes 2:1–2)

Op grond van het feit dat God Zijn Zoon als verzoening heeft voorgesteld, kan ieder mens behouden worden. God heeft de vrede gemaakt doordat Hij Zijn eniggeboren Zoon aan het kruis de zonde én de toorn op Zich liet nemen. Hij is Degene Die de dood heeft overwonnen door uit de doden op te staan.

Behoudenis vindt plaats wanneer de mens deze waarheid gelooft en aanneemt (1 Korinthe 15:1–5; Romeinen 10:8–9).

Omdat Christus voor de zonden van de gehele wereld gestorven is, spreken wij van algemene verzoening. Iedereen kán behouden worden, maar zal alleen behouden worden door geloof.

Wij geloven niet in al verzoening, die leert dat uiteindelijk iedereen behouden zal worden, ongeacht geloof.

“Want dat is goed en aangenaam voor God, onzen Zaligmaker; Welke wil, dat alle mensen zalig worden, en tot kennis der waarheid komen. Want er is één God, er is ook één Middelaar Gods en der mensen, de Mens Christus Jezus; Die Zichzelf gegeven heeft tot een losprijs voor allen, zijnde de getuigenis te zijner tijd.” (1 Timotheüs 2:3–6)

“Dit is een getrouw woord, en alle aanneming waardig.

Want hiertoe arbeiden wij ook, en worden gesmaad, omdat wij gehoopt hebben op den levenden God, Die een Behouder is van alle mensen, maar allermeeft van de gelovigen.” (1 Timotheüs 4:9–10)

Het is een wonderbare genade dat de verzoening voor allen geldt en dat God een Behouder is van alle mensen. Maar betekent dit dat allen behouden worden? Nee. “Allermeeft van de gelovigen”, omdat het zonder geloof onmogelijk is God te behagen (Hebreeën 11:6–7), en omdat Gods rechtvaardigheid geopenbaard wordt uit geloof tot geloof (Romeinen 1:17).

DE VERZOENING VAN ALLE DINGEN

“Want het is des Vaders welbehagen geweest, dat in Hem al de volheid wonen zou; En dat Hij, door Hem vrede gemaakt hebbende door het bloed Zijns kruises, door Hem, zeg ik, alle dingen verzoenen zou tot Zichzelf, hetzij de dingen die op de aarde, hetzij de dingen die in de hemelen zijn.” (Kolossenzen 1:19–20)

Het bloed dat aan het kruis gevloeid heeft, is niet alleen de basis voor de verzoening van ons die op aarde zijn, maar ook voor de dingen die in de hemelen zijn. Ook voor deze machten en krachten geldt de verzoening.

Wij moeten niet vergeten dat de zonde niet alleen de aarde heeft beïnvloed, maar ook de hemelse gewesten. Daarom hebben wij niet alleen te maken met strijd op aarde, maar juist ook met de geestelijke machten in de hemelen (Efeze 6:12).

Er is nog een Schriftgedeelte dat onze aandacht verdient. Zoals wij gezien hebben, geldt de verzoening voor hemel en aarde. Er zal een dag komen dat de gehele schepping zal erkennen dat Jezus Christus de Heere is. Zoals eerder aangegeven, is verzoening niet hetzelfde als behoudenis. Ook de volgende tekst spreekt niet over algemene behoudenis, maar over onderwerping:

“En in gedaante gevonden als een mens, heeft Hij Zichzelf vernederd, gehoorzaam geworden zijnde tot den dood, ja, den dood des kruises. Daarom heeft God Hem ook uitermate verhoogd, en heeft Hem een Naam gegeven, welke boven alle naam is; Opdat in den Naam van Jezus zich zou buigen alle knie van hen, die in den hemel, en die op de aarde, en die onder de aarde zijn; En alle tong zou belijden, dat Jezus Christus de Heere is, tot heerlijkheid van God den Vader.” (Filippenzen 2:8–11)

Wij lezen dat alle tong eenmaal zal belijden dat Jezus de Heere is. Maar is belijdenis op zichzelf voldoende om behouden te worden? Nee. Wanneer iemand gedwongen wordt te erkennen dat Jezus de Heere is, is dat geen bewijs van behoudenis. De Schrift leert duidelijk wat nodig is om behouden te worden:

“Maar wat zegt zij? Nabij u is het Woord, in uw mond en in uw hart. Dit is het Woord des geloofs, dat wij prediken. Namelijk, indien gij met uw mond zult belijden den Heere Jezus, en met uw hart geloven, dat God Hem uit de doden opgewekt heeft, zo zult gij zalig worden. Want met het hart gelooft men ter rechtvaardigheid en met den mond belijdt men ter zaligheid.” (Romeinen 10:8–10)

Zelfs de profeet Jesaja heeft reeds gezegd dat alle knie zich eenmaal voor God zal buigen: **“Ik heb gezworen bij Mijzelven, er is een woord der gerechtigheid uit Mijn mond uitgegaan, en het zal niet wederkeren: dat Mij alle knie zal gebogen worden, alle tong Mij zal zweren.” (Jesaja 45:23)**

DE VERZOENING IN ÉÉN LICHAAM

“Want indien wij, vijanden zijnde, met God verzoend zijn door de dood van Zijn Zoon, veel meer zullen wij, verzoend zijnde, behouden worden door Zijn leven.

En niet alleen dit, maar wij roemen ook in God, door onzen Heere Jezus Christus, door Welken wij nu de verzoening gekregen hebben.” (Romeinen 5:10–11)

Wij, als wedergeboren mensen, weten dat er niemand anders is dan Christus in Wie wij kunnen roemen en danken voor de verzoening met God, en daardoor voor onze behoudenis. Het kruis bracht niet alleen God en de mens tot elkaar, maar ook de Jood en de niet-Jood.

Nederland heeft, net als veel andere christelijke landen, talrijke kerkgebouwen en allerlei leringen. Men roemt vaak in de eigen kerk, alsof die de enige ware gemeente is. Velen hebben echter nog weinig gehoord over het lichaam van Christus.

“Dat gij in dien tijd waart zonder Christus, vervreemd van het burgerschap Israëls, en vreemdelingen van de verbonden der belofte, geen hoop hebbende, en zonder God in de wereld.

Maar nu in Christus Jezus, zijt gij, die eertijds verre waart, nabij geworden door het bloed van Christus.

Want Hij is onze vrede, Die deze beiden één gemaakt heeft, en den middelmuur des afscheidsels gebroken hebbende;

Heeft Hij de vijandschap in Zijn vlees te niet gemaakt, namelijk de wet der geboden in inzettingen bestaande; opdat Hij die twee in Zichzelf tot één nieuwen mens zou scheppen, vrede makende;

En opdat Hij die beiden met God in één lichaam zou verzoenen door het kruis, de vijandschap daaraan gedood hebbende.

En komende, heeft Hij door het Evangelie vrede verkondigd u, die verre waart, en hun, die nabij waren.

Want door Hem hebben wij beiden den toegang door één Geest tot den Vader.

Zo zijt gij dan niet meer vreemdelingen en bijwoners, maar medeburgers der heiligen, en huisgenoten Gods.” (Efeze 2:12–19)

De apostel brengt hier bijzonder nieuws voor de heidenen. In vroegere tijden maakte God onderscheid tussen twee groepen: de Joden en de heidenen. De Joden hadden de beloften en het voorrecht Gods volk te zijn, terwijl de heidenen geen hoop hadden.

Zij konden God wel leren kennen, maar alleen door zich te voegen bij Israël en Zijn verbond en wetten te houden:

“En de vreemden, die zich tot den HEERE voegen, om Hem te dienen, en om den Naam des HEEREN lief te hebben... die zal Ik ook brengen tot Mijn heiligen berg... want Mijn huis zal een bedehuis genoemd worden voor alle volken.” (Jesaja 56:4–7)

Dit Schriftgedeelte laat zien dat de manier waarop de heidenen toen toegang tot God hadden, anders was dan nu. De tempel is er niet meer, en degenen die veraf waren — de vreemden — zijn nu nabij gekomen.

Hoe? Niet door een aardse tempel in Jeruzalem, maar door Gods Zoon, door het evangelie.

Het is voor mensen in de westerse wereld moeilijk te beseffen dat zij ooit zonder hoop waren. De wereld mag “christelijk” lijken, maar dat betekent niet dat ieder mens hoop heeft. Het goede nieuws van de levende God is in het bijzonder door de apostel Paulus gebracht.

Let op de twee uitdrukkingen die Paulus gebruikt: “in dien tijd” en “maar nu”. Wat is de reden voor deze verandering? Hoe komt het dat de heidenen deel hebben gekregen aan de zegeningen? De apostel geeft het antwoord: door het evangelie.

God had in Zijn grote liefde ook een plan met de wereld. Nadat Israël als volk het Koninkrijk verwierp, heeft God door de apostel Paulus de waarheid over het lichaam van Christus geopenbaard — de gemeente waarin Joden en heidenen één zijn in één lichaam.

De tussenmuur is weg. Er is vrede.

Toch is dit voor velen nog onbekend. Mensen strijden en twisten, alsof hun kerk de enige ware is. Anderen menen dat Israël nog steeds een voorrangspositie heeft in deze bedeling van genade. Maar de Schrift leert dat er nu geen onderscheid is tussen Jood en heiden — de tussenmuur is weggenomen.

Tenslotte bidden wij dat het onderwerp van verzoening velen tot vreugde zal zijn, wetende dat God reeds vrede gemaakt heeft, waaraan wij mogen deelhebben.

Hem zij de heerlijkheid. Amen.